REGULAMIN SPORTOWY

SEKCYI WIOŚLARSKIEJ

AKADEMICKIEGO ZWIĄZKU SPORTOWEGO

W KRAKOWIE

KRAKÓW
NAKŁADEM AKAD. ZWIĄZKU SPORTOWEGO
DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI
1914

Niniejszy regulamin Sekcyi Wioślarskiej został ułożony na wzór regulaminu Towarzystwa Wioślarskiego w Warszawie.

I. Przystań.

1) Pod nazwą »Przystań« rozumieć należy budynek mieszczący w sobie szatnie dla Członków wraz z halą, służącą do pomieszczenia taboru, i pomostem pływającym, przeznaczonym do przybijania i wyjazdu łodzi.

2) Osobom, nie wprowadzonym przez Członka Sekcyi, jest wstęp na przystań wzbroniony.

3) W szatni i hali palić nie wolno.

4) Na pomoście pływającym mogą się znajdować jedynie wsiadający do łodzi.

5) Przystań Sekcyi jest otwarta codziennie do zmroku.

6) Każdy Członek Sekcyi jest obowiązany umieszczać swoją garderobę w szafce (opłata za sezon 1 K. [względnie 2 K.] od szafki).

7) W ciągu dwóch tygodni od zamknięcia sezonu szafki winny być opróżnione i oddane Naczelnikowi Przystani.

8) Szafki winny być zamknięte na klucz.

9) Szafki, od których klucz zaginął, mogą być otwierane jedynie przez właściciela w porozumieniu z Naczelnikiem Przystani, przyczem koszt naprawy uszkodzeń ponosi żądający otworzenia.

10) W razie pozostawienia przez Członka szafki otwartej, zawartość jej może być przez dyżurnego »zajętą« i zwróconą właścicielowi po opłaceniu kary do 50 hal.

II. Dyżury.

1) Naczelnik Przystani wybiera dyżurnych kolejno z ogólnej liczby Członków. Pełnią oni dyżury codziennie według zasad przez Wydział Sekcyi ustanowionych.

2) Członek dyżurny przestrzega ścisłego wykonywania regulaminu Sekcyi oraz zachowywania porządku. W razie nieobecności Gospodarza lub Naczelnika Przystani rozstrzyga dyżurny wątpliwości i nieporozumienia do ich atrybucyi należące.

3) Strony, między którymi powstało nieporozumienie, obowiązane są bezwarunkowo poddać się decyzyi dyżurnego, a w razie niezadowolenia mogą wnieść skargę do Wydziału, który przekonawszy się o niewłaściwości zarządzenia dyżurnego może takowe uchylić.

4) Do obowiązku dyżurnych zalicza się pobieranie wszelkich należytości do kasy Sekcyi.

5) Członkowie dyżurni dyżurują na przystani od godz. 4-ej popołudniu do zamknięcia Przystani.

6) Członek, który nie odbędzie dyżuru osobiście, lub też przez zastępcę, płaci jedną koronę tytułem kary.

7) Członek, wyznaczony na dyżur, w razie niemożności stawienia się winien zawiadomić Naczelnika Przystani na trzy dni przed terminem dyżuru.

8) W razie nieobecności dyżurnego obecni Członkowie obowiązani są powołać na dyżur z Członków obecnych najbliższego z kolei.

III. Ubiór.

A) Wioślarek:

1) Czapka biała.

2) Bluzka marynarska lub koszulka trykotowa z czarnym znakiem A. Z. S.

3) Spódnica granatowa zapinana z boku.

4) Spodnie czarne.

5) Pończochy czarne.

6) Pantofle bez obcasów.

B) Wioślarzy:

Ubiór sportowy wioślarza:

1) Czerwona frygijska czapka trykotowa.

5) Koszulka biała trykotowa z rękawkami z wyszytym czarnym znakiem A. Z. S.

3) Spodnie przed kolana białe i czarne płócienne.

4) Czarne pończochy poniżej kolan.
5) Pantofle bez obcasów czarne.

Uwaga. W innym stroju wiosłować nie wolno:
Kostyum winien być czysty i schludny!

C) Ubiór sternika: Strój galowy.

Strój galowy stanowią:
1) Czapka aksamitna granatowa z białym paskiem z mory.
2) Marynarka granatowa dwurzędowa z oznaką A. Z. S.
3) Kamizelka granatowa.
4) Spodnie jasno-kremowe.
5) Obuwie czarne (poleca się lakiery).

Po bliższe informacye w sprawie stroju galowego należy zgłaszać się do Wydziału.

IV. Wydawanie i wyjazd łodzi.

1) Łodzie mogą być wydawane tylko Członkom.

2) Członek S. W. może żądać wydawania tylko takiej łodzi, do jakiej daje mu prawo jego uzdolnienie wioślarskie. (Patrz ustęp: Sternicy i Wioślarze).

3) Łodziom wyścigowym nie wolno lądować poza pomostami. Jedynie o ile w czasie jazdy nadarzy się miejsce pozbawione kamieni i wogóle przedmiotów ostrych, zagrażających całości łodzi — o czem decyduje sternik — można tam lądować.

Za lądowanie z łodzi wyścigowej w nieodpowiedniem miejscu płaci osada po 1 K. od osoby.

4) Taką samą karę płaci osada w razie zabrania łodzi zamówionej przez inną osadę.

5) Osoby jadące w charakterze »balastu« opłacają 4 h. od przebytego klm. Maksimum dozwolonego »balastu» na łodziach spacerowych określa Wydział.

6) Łodzie wypływające z Przystani winny być zaopatrzone we flagę Sekcyi (z wyjątkiem łodzi wyścigowych).

7) Sternik biorący łódź wpisuje przed wyjazdem w księdze wyjazdów datę, czas, nazwę łodzi, skład załogi i cel wyjazdu.

8) Sternik i załoga biorący łódź powinni ją obejrzeć dokładnie wraz z przynależnościami, a uszkodzenia zanotować

w księdze uszkodzeń (dyżurowej). Za uszkodzenia niezanotowane ponosi pełną odpowiedzialność cała załoga.

9) Po powrocie na Przystań winien sternik zanotować w księdze wyjazdów czas powrotu i przestrzeń przebytą, a w księdze uszkodzeń uszkodzenia, jeśli one nastąpiły w czasie jazdy lub postoju.

10) Wyjazdy z Przystani odbywać się mogą od świtu do zachodu słońca.

11) Łodzie powinny wrócić do Przystani przed zmierzchem. Godzinę zmierzchu określa Naczelnik Przystani przez cały ciąg sezonu letniego.

12) Naczelnik Przystani lub Dyżurowy może pozwolić na dopełnienie załogi Członkom innych Towarzystw wioślarskich, o ile wykażą oni umiejętność pływania i wiosłowania, ewentualnie sterowania.

13) Siadanie do łodzi winno odbywać się pojedyńczo w milczeniu i sprawnie, poczynając od dzióba; sternik siada ostatni. Z chwilą, kiedy wioślarze zajęli miejsce na łodzi, winni wykonywać zlecenia sternika ściśle i szybko, przyczem wzbronione jest surowo:

a) Udzielanie uwag i rad sternikom i wioślarzom;

b) palenie tytoniu;

c) oglądanie się za siebie i na boki.

14) Po powrocie do Przystani obowiązana jest załoga zanieść do hali łódź, wiosła i wszelkie przybory, a następnie doprowadzić je do należytego porządku.

15) Na łodzi wyjeżdżającej pod kierownictwem sterniczki musi się znajdować co najmniej 1 wioślarz ze względu na uchronienie osady wyłącznie żeńskiej od ewentualnych nieprzyjemności.

V. Zamówienie łodzi.

1) Zamówienie łodzi z oznaczeniem dnia, godziny wyjazdu i powrotu, nie wcześniej jednak, jak na trzy dni przed projektowaną wycieczką przyjmuje członek dyżurny na Przystani.

2) Zamówienia przyjęte wpisuje członek dyżurny na tablicy zamówień.

3) W razie kolizyi pierwszeństwo ma ta załoga, która dłużej nie jeździła.

4) O ile zbiorą się osady stałe, mają prawo wnieść do Naczelnika Przystani prośbę o zarezerwowanie stałych terminów wyjazdów.

5) Zamówienia stałe upadają, o ile w dany dzień wypadnie święto.

6) O ile do chwili wyjazdu żadne zamówienie na dany dzień nie zostało wpisane, wyjeżdżająca osada ma prawo jeździć dłużej, niż zamówienie opiewało.

7) Zamówienia na wycieczki całodzienne w niedziele i święta należy zgłaszać do Naczelnika Przystani co najmniej na cztery dni przed terminem.

8) Jeżeli łódź w $^1/_2$ godziny (z wyjątkiem wycieczek całodniowych) po zamówionym terminie użytą nie zostanie, zamówienie upada.

9) Każdy członek osady, która na oznaczoną zamówieniem godzinę nie powróci do Przystani (bez ważnej przyczyny), płaci od osoby za każdy kwadrans po 50 h. kary.

VI. Ogólne prawidła jazdy łodziami.

1) Wszystkie łodzie, spotykając się w drodze, przy wymijaniu obowiązane są trzymać się każda swojej prawej strony. Łódź jadąca w górę ma trzymać się brzegu, zostawiając łodzi jadącej z góry wolny środek rzeki.

2) Łódź, wyprzedzając drugą w tym samym kierunku płynącą, okrąża dogonioną, nie zmuszając jej do zbaczania z linii prostej.

3) Łódź wiosłowa ze sternikiem wymija łodzie bez sternika.

4) Łódź wiosłowa zjeżdża z drogi łodziom żaglowym i parowym.

5) Łódź spacerowa ustępuje z drogi łodziom odbywającym ćwiczenia i próby regatowe, a wszystkie łodzie wiosłowe ustępują z drogi łodziom wyścigowym.

6) Wszystkie łodzie płynące pod wodę, z wyjątkiem żaglówek, ustępują z drogi, a nawet wstrzymują bieg i cofają się w ciasnych miejscach przed łodziami płynącemi z biegiem wody.

7) Dla uwydatnienia swej przynależności do jednego stowarzyszenia członkowie Sekcyi przy wzajemnem spotkaniu mają zamieniać z sobą powitanie i okrzyk »Czołem«.

8) Przy spotkaniu na wodzie sternicy łodzi płynących w górę pierwsi pozdrawiają spotkaną załogę przez ukłon wojskowy.

9) Łodziom ze sterem nie wolno wyjeżdżać bez sternika.

10) Podczas lądowania przy dalszych wycieczkach jeden z członków załogi naznaczony przez sternika musi pozostać dla pilnowania łodzi.

VII. Komenda.

W wioślarstwie, gdzie chodzi o szybkie i jednoczesne wykonywanie rozkazów, komenda musi być prosta, zwięzła i dobitna.

1) Przy ruszaniu z miejsca sternik najpierw zapytuje: »Gotowi?» Gdy widzi, że uwaga wioślarzy jest już oderwana od rzeczy pobocznych, a zwrócona na niego, woła: »Baczność!« dla upewnienia się, że załoga ma wszystko w pogotowiu. Nie otrzymawszy żadnej odpowiedzi, wydaje rozkaz do ruszenia jednem słowem: »Naprzód!«, po którym wioślarze jednocześnie z przodownikiem zanurzają wiosła w wodzie.

2) W potrzebie zwolnienia biegu łodzi, sternik zwraca uwagę załogi okrzykiem »Baczność!« poczem gdy zawoła »Pół siły«, wioślarze winni siłę pociągnięcia zmniejszyć do połowy. W potrzebie przyspieszenia obowiązuje komenda: »Baczność, siłą«.

3) Gdy chodzi o wstrzymanie łodzi w biegu, po uprzedniem: »Baczność« woła sternik: »Kontra«. Wówczas wszyscy wioślarze winni wepchnąć odwrócone pióra swych wioseł do wody skośnie w kierunku dzióba, a po osłabieniu w ten sposób pędu łodzi, obrócić pióra w wodzie do pozycyi prostopadłej, trzymając mocno rękojeście w dłoni.

4) Gdy łódź musi przepłynąć obok jakiegoś przedmiotu, o który możnaby uderzyć wiosłem, sternik ostrzega okrzykiem stosownie do okoliczności, np.: »Prawa strona uwaga na wiosła«.

5) Jeżeli przejazd jest tak wązki, że wioseł w nim wcale użyć nie można, wówczas na pewien dystans od przesmyku sternik komenderuje: »Siłą«. Otrzymawszy po kilku takich uderzeniach szybki bieg łodzi, daje komendę: »Wiosła spław«; wtedy cała załoga wynurza z wody wiosła, składa je wzdłuż boków łodzi, trzymając ręce na rękojeściach w oczekiwaniu nowego rozkazu.

6) W potrzebie zawrócenia łodzi na miejscu ster mało jest przydatny; sternik skręca łódź zapomocą wioseł i wtedy powtarza się ta sama komenda, co przy jeździe naprzód, hamowaniu, lub cofaniu się, z tą różnicą, że komendę otrzymuje każda strona oddzielnie i to różną, a więc: »Prawa naprzód«, »Lewa kontra« oznacza, że łódź skręcić należy na lewą stronę i odwrotnie na komendę: »Prawa kontra«, »Lewa naprzód« łódź potrzeba skręcić na prawo.

Uwaga. Za »prawą« względnie »lewą« stronę łodzi uważa się stronę łodzi będącą po prawej, względnie lewej stronie sternika.

7) Gdy sternik żąda wstrzymania wiosłowania, wydaje rozkaz słowem »Stój«.

VIII. Grono sterników.

1) Sterników mianuje Wydział S. W., kandydatów zaś przedstawia grono sterników.

2) Do grona sterników należą wszyscy sternicy.

3) Obowiązkiem grona sterników jest dostarczanie Sekcyi nowych sterników, również egzaminowanie zdolności wioślarskich i pływackich tych, którzy podadzą się o przyznanie im pewnej klasy wioślarskiej, względnie tytułu sternika.

4) Do nauki wiosłowania i sterowania grono powołuje odpowiednich sterników na dyżury.

5) Grono sterników winno przestrzegać, aby sterujący na łodziach zaprawiali załogi do baczności na komendę sternika i wymagali bezwzględnej karności od wioślarzy w czasie jazdy.

6) Grono sterników powinno urządzać konkursa pływackie.

7) Grono sterników odbywa w razie potrzeby posiedzenia. Na posiedzeniach tych wyznacza terminy egzaminów, kla-

syfikuje wioślarzy i rozpatruje zażalenia członków w sprawach czysto sportowych.

8) Posiedzenia grona sterników zwołuje i prowadzi Naczelnik Przystani. Wszelkie uchwały Grona sterniczego sankcyonuje Wydział.

IX. Sternicy i wioślarze.

1) Kandydat na sternika musi posiadać dokładną znajomość sterowania, wiosłowania i jazdy żaglowej, znać terminologię wioślarską i komendę i być dobrym pływakiem. Obowiązkiem sternika jest nauczać członków wiosłowania i zaprawiać ich do regat. Nominacyę mogą otrzymać tylko ci, którzy znają dokładnie Wisłę w okolicy Krakowa i jako wioślarze mają już pierwszą klasę.

2) Sternicy dzielą się przejściowo na młodszych i starszych. Starszy sternik ma prawo sterowania na wszystkich łodziach, młodszy z wyjątkiem łodzi wielowiosłowych trudniejszych do prowadzenia (szóstki, ósemki).

3) Wioślarze dzielą się na trzy klasy, stosownie do znajomości sportu wioślarskiego.

a) Wioślarze klasy I. powinni być dobrymi pływakami i doskonale wiosłować na wszystkich typach łodzi. Powinni znać terminologię i komendę, typy łodzi i ich budowę. Wioślarze klasy I. mają prawo sterować na łodziach szkolnych i żaglowych.

b) Wioślarze klasy II. powinni umieć pływać i dobrze wiosłować na łodziach spacerowych i półwyścigowych.

c) Do klasy III. należy reszta wioślarzy.

4) Sternicy obowiązani są dbać o całość i bezpieczeństwo załogi, łodzi i wioseł, wioślarze zaś na łodzi obowiązani są bezwzględnie wykonywać wszystkie rozkazy i wskazówki sternika.

5) Sternik ma prawo na łodzi, na której jedzie, posadzić na sterze któregokolwiek z wioślarzy, odpowiedzialność za łódź ciąży jednak nadal na nim.

X. Regaty.

1) Wyścigi łodzi urządzane przez Sekcyę Wioślarską A. Z. S. odbywają się pod wyłącznym zarządem Sekcyi. Wydział może wybrać specyalny komitet dla urządzenia regat, ten jednak jest zależny w zupełności od Wydziału.

2) Ażeby mieć prawo brania udziału w regatach, trzeba być przynajmniej 6 tygodni członkiem jednego z Towarzystw Wioślarskich.

3) Wioślarz, mający zamiar wziąć udział w regatach, powinien porozumieć się z jednym ze sterników i na jego ręce złożyć odpowiednią deklaracyę.

4) Wioślarz, zaprawiając się do regat na łodzi wielowiosłowej, winien stosować się do czasu, obranego przez skład całej łodzi na odbywanie trainingów. Trainingów opuszczać nie wolno pod karą usunięcia z załogi.

5) Sternik obowiązany jest oznajmić wioślarzowi, nie później jak w 10 dni od daty złożenia przez tegoż deklaracyi, czy uważa go za nadającego się czy też nie, do składu danej załogi.

6) Czas trwania właściwego trainingu regatowego wynosi 4—8 tygodni. W czasie tym wioślarze, przedewszystkiem przypuszczalni uczestnicy w biegach konkurencyjnych, powinni zastosować się do wszystkich wskazówek sternika.

7) Program regat powinien dążyć do umożliwienia udziału w zawodach wioślarzom wszystkich trzech klas.

8) Składanie deklaracyi do regat z wypisaniem na kopercie numeru biegu podług programu powinno być uskutecznione w terminie przez Wydział Sekcyi oznaczonym. W miarę napływu deklaracyi powinien je Wydział ogłaszać na odpowiednim wykazie, aby członkowie wiedzieli, w jakich biegach i jakie osady biorą udział.

9) Sternik deklarujący bieg składa 5 koron kaucyi, zwrotnej po dojściu biegu do skutku. Jeżeli sternik, którego deklaracya została akceptowaną przez Wydział, wycofuje się z danego biegu, wtedy kaucya przez niego złożona przechodzi do kasy Sekcyi Wioślarskiej.

10) W terminie zgłaszania wioślarzy cała załoga danej łodzi, prócz sternika, składa oznaczone wpisowe do biegu.

11) Tor wyznacza komisya regatowa; o ile to jest możliwem, powinien on być wytyczonym.

12) Meta musi wpadać w oko i być wyrazistą, aby przez to była łatwo dostrzegalną dla łodzi zmierzających do niej.

13) Komisya regatowa zaprasza do pomocy na czas wyścigów straż honorową, złożoną z czynnych członków A. Z. S. Obowiązkiem tej straży jest przestrzeganie porządku na torze i zapobieganie ewentualnym zajazdom łodzi, nie biorących udziału w biegach.

14) Biorący udział w regatach muszą się stawić przy starcie najpóźniej na 15 minut przed rozpoczęciem się biegu.

15) W programie regat powinien być oznaczony czas stawienia się danych łodzi przy starcie. Gdy w oznaczonym czasie łódź się nie stawi, zostaje zdyskwalifikowaną.

16) Każdy wioślarz, stający do regat, musi być uprzednio zbadany przez lekarza.

XI. Rekordy i wyścigi wielkodystansowe.

1) Rekordem nazywa się największa szybkość, t. zn. najkrótszy czas zużyty na przebycie danej przestrzeni, lub też najdłuższa przestrzeń przebyta w danym czasie.

2) Każdy sternik lub wioślarz, pragnący ustalić jakiś rekord, lub pobić rekord dawniejszy, winien zawiadomić o tem Grono sterników przynajmniej na 10 dni przed terminem. Grono sterników jest wtedy obowiązane zająć się organizacyą i ścisłą kontrolą rekordu.

3) Łodzie stające do wyścigu na daleką metę, t. j. takiego, który może trwać od kilkudziesięciu minut do kilku godzin, a nawet i dłużej, nie mogą startować równocześnie, lecz każda oddzielnie.

4) Każdy wioślarz stający do wyścigu dystansowego musi być zbadany uprzednio przez lekarza. Bez świadectwa lekarza o dobrym stanie zdrowia kandydat do wyścigu dopuszczonym nie będzie.

5) Czas mierzy się t. zw. Stoperami. Odstępy czasu dla startu łodzi stających do wyścigu na dalszą metę oznacza Grono sterników.

6) Jeżeli Grono zastosuje pewne ograniczenia na torze lub w samej technice jazdy, uczestnicy winni bezwarunkowe posłuszeństwo pod karą zdyskwalifikowania.

7) Jeżeli Grono pozostawi tor bez ograniczeń, sternik danej łodzi prowadzi wyścig według swego planu i na swoją odpowiedzialność.

W tym wyłącznie razie może być zastosowana nagroda »Mistrza steru« dla sternika, wioślarze wówczas otrzymują odpowiednie zaświadczenia oprócz zwykłych odznaczeń.

8) W razie zastosowania ograniczeń na torze Grono sterników ustanawia posterunki dla kontroli, będąc odpowiedzialne za prawidłowość i bezpieczeństwo wyścigu.

9) Do wygrania rekordu czy wyścigu dystansowego wystarcza jedna sekunda; ułamki sekundy nie liczą się.

10) Gdy łódź wpadnie na mieliznę, lub inną jaką przeszkodę, może pomagać sobie tylko siłą swoich wioseł, wysiadanie wówczas z łodzi lub używanie jakiejkolwiek pomocy z zewnątrz powoduje przegranie wyścigu.

11) Gdy w wyścigu dystansowym oznaczony jest obowiązkowy odpoczynek, ustanawia Grono sterników na miejscu wypoczynku ścisłą kontrolę.

12) O zapisach do wyścigu dystansowego i rekordu patrz rozdz. IX. §§ 3, 10 i 11 Statutu.

XII. Wycieczki turystyczne.

1) Celem ożywienia sezonu letniego i zachęcenia do dalszych wycieczek wodnych, mających na celu poznawanie kraju, wyznacza Wydział nagrody w formie żetonów za najpiękniejszą wycieczkę turystyczną w sezonie.

2) Przestrzeń przejechana z wodą czy pod wodę liczy się jednakowo pojedyńczo.

3) Ponieważ ścisła kontrola przejechanej przez każdą łódź przestrzeni jest bardzo trudna, przeto każdy ubiegający się o nagrodę zobowiązany jest pod słowem honoru do podawania wiadomości ściśle zgodnych z rzeczywistością.

4) Gdyby okazało się, że notowania są nieścisłe lub wprost fałszywe, winny podania takich informacyi traci prawo do nagrody i oddany zostaje pod sąd honorowy A. Z. S.

5) Wioślarze turyści, którzy dokładnymi opisami przebytych przestrzeni, skreśleniem planów oraz zdjęciami fotograficznemi ułatwią podróże swoim następcom, za istotnie dobre i wyróżniające się prace otrzymywać będą na wniosek Wydziału dyplomy uznania lub specyalne nagrody.

6) Łodzie wyścigowe są z turystyki wykluczone.

7) Każda osada, wyjeżdżająca na wycieczkę wymagającą transportu łodzi koleją, obowiązana jest złożyć kaucyę na pokrycie kosztów dostarczenia łodzi do hali.

XIII. Nagrody.

1) Nagrody udzielane zwycięzcom w sporcie wodnym stanowią: medale, żetony, odznaczenia honorowe i przedmioty wartościowe.

2) Nagrody ofiarowane przez osoby prywatne, Towarzystwa zaprzyjaźnione lub też członków Sekcyi, muszą być przyjęte i zatwierdzone przez Wydział i komisyę regatową, a wtedy dopiero mogą być przyjmowane i noszone przez członków Sekcyi.

3) Nagrody honorowe zdobyte przez załogi stają się własnością Sekcyi, jeżeli nie było specyalnego zastrzeżenia.

4) Medale i żetony winny być noszone na mundurze wioślarskim w dnie głównych wyścigów (regat), konkursów i innych uroczystości wioślarskich.

5) Członkowie noszący niedozwolone ozdoby na mundurze, lub też różne fantazyjne niby odznaczenia, będą ogłaszani z imienia i z nazwiska jako uzurpatorzy na liście wywieszonej na Przystani. Gdyby zaś ten środek okazał się niewystarczającym, będą pociągani do odpowiedzialności przed Wydział Sekcyi.

6) Dla zachęcenia członków Sekcyi Wioślarskiej do zdjęć wioślarskich Wydział Sekcyi przyznaje corocznie po ukończeniu sezonu srebrny żeton za komplet najlepszych zdjęć wioślarskich ofiarowanych do albumów Sekcyi.

XIV. Kary.

1) Kary pieniężne nie przekraczające 1 korony za przekroczenie regulaminu naznaczają sternicy i Naczelnik Przystani, względnie jego zastępca, w zakresie swojej kompetencyi.

2) a) Wyższe kary pieniężne, jako też dyskwalifikacye, czasowe wioślarzy oznacza Naczelnik Przystani w porozumieniu z Gronem sterników.

2) b) Wykluczenie z Sekcyi zarządza Wydział.

3) Członkom przysługuje prawo odwołania się ad 1) i 2) a) do Wydziału, ad 2) b) do Walnego Zebrania Sekcyi.

4) Członkowie zalegający z opłatą wkładek i kar nie mogą aż do ich uiszczenia używać łodzi.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

Przybory i utensylia wioślarskie można dostać jedynie w podanych poniżej polskich firmach.

Koszulki i kostyumy wioślarskie:

Fabryka trykotaży **p. Krausówny,** Podgórze, plac Lasoty 5. Skład w sklepie Ligi Pomocy Przemysłowej, ul. Straszewskiego 28.

Mundury galowe dla panów i kostyumy wioślarskie dla pań:

Zakład krawiecki i skład przyborów sportowych **L. Fadena,** ul. Floryańska 26, I p.

Czapki mundurowe:

Skład czapek i kapeluszy **Antoniego Jarosza,** ul. Sławkowska 24.

Pranie kostyumów:

Pralnia **Wiktoryi Bigoszowej,** ul. Garbarska 22, wykonuje najszybciej i najlepiej wszelkie roboty wchodzące w zakres prania i prasowania.

Łodzie (spacerowe, turystyczne i wyścigowe), części składowe i wszelkie przybory:

Fabryka stolarska **R. Muranyi'ego,** Grzegórzki.